

31992L0065

L 268/54

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

14.9.1992

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG**z dnia 13 lipca 1992 r.****ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego są umieszczone w wykazie produktów zawartym w załączniku II do Traktatu; wprowadzanie do obrotu takich zwierząt i produktów stanowi źródło dochodu dla części ludności rolniczej;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju w tym sektorze i zwiększenia wydajności przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego należy ustanowić na poziomie wspólnotowym;

Wspólnota musi przyjąć środki zmierzające stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. do ustanowienia wewnętrznego rynku;

ze względu na wyżej wymienione cele Rada ustanowiła przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt mające zastosowanie do bydła, trzody chlewnej, owiec i kóz, zwierząt z rodziny koniowatych, drobiu i jaj wylęgowych, ryb i produktów rybnych, małży dwuskorupowych, nasienia buhajów i knurów, zarodków owczych, świeżego mięsa, mięsa drobiowego, produktów mięsnych, dziczyzny i mięsa króliczego;

należy przyjąć przepisy dotyczące zdrowotności zwierząt odnoszące się do wprowadzania do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nie objętych wcześniej wyżej wspomnianymi przepisami;

należy przewidzieć stosowanie niniejszej dyrektywy bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 3626/82 z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie wprowadzenia we Wspólnotę Konwencji o międzynarodowym handlu zagrożonymi gatunkami dzikiej fauny i flory ⁽⁴⁾;

jeżeli chodzi o pewne względy techniczne, należy odnieść się do dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na

handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽⁵⁾, oraz do dyrektywy 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy ⁽⁶⁾;

w odniesieniu do organizacji kontroli i ich przebiegu, jak również środków ochronnych które zostaną wprowadzone w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami mając na względzie wprowadzenie rynku wewnętrznego ⁽⁷⁾;

z zastrzeżeniem odmiennych przepisów, handel zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego musi zostać zliberalizowany, bez uszczerbku dla uciekania się do ewentualnych środków ochronnych;

uwzględniając ryzyko rozprzestrzeniania się chorób na jakie narażone są zwierzęta, należy sprecyzować konkretne wymogi w stosunku do niektórych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego nakładane z chwilą wprowadzenia tych zwierząt i produktów do obrotu w celach handlowych, w szczególności jeśli kierowane są do regionów posiadających dobry status zdrowotny;

specyficzna sytuacja typowa dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, biorąc pod uwagę wypiariskie położenie tych krajów oraz fakt, że były wolne od wścieklizny przez znaczny okres czasu, uzasadnia konkretne przepisy mające na celu zagwarantowanie, że wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii psów i kotów, które nie pochodzą z tych krajów, nie niesie ryzyka wprowadzenia wścieklizny do tych państw, jednakże pozostaje bez wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi;

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 30.12.1989, str. 57 oraz Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 102.

⁽²⁾ Dz.U. C 38 z 19.2.1990, str. 134 oraz Dz.U. C 149 z 18.6.1990, str. 263.

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 12.3.1990, str. 47 oraz Dz.U. C 182 z 23.7.1990, str. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 384 z 31.12.1982, str. 1. Ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 197/90 (Dz.U. L 29 z 31.1.1990, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/499/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 107).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11. Zmieniona dyrektywą 90/423/EWG (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 13).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Ostatnio zmienione dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

świadczenie zdrowia jest najbardziej właściwym sposobem zagwarantowania i monitorowania zgodności z tymi wymogami;

aby utrzymać sytuację zdrowotną we Wspólnocie przy jednoczesnym wprowadzeniu do obrotu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w niniejszej dyrektywie, powinny one podlegać minimalnym wymaganiom ustanowionym dla handlu, oraz zgodności z nimi monitorowanej zgodnie z zasadami i przepisami ustanowionymi w dyrektywie Rady 90/675/EWG z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽¹⁾;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Komisją a Państwem Członkowskim w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

ostateczny termin transpozycji do prawa krajowego, ustalony na dzień 1 stycznia 1994 r. w art. 29, nie powinien mieć wpływu na zniesienie kontroli weterynaryjnych na granicach w dniu 1 stycznia 1993 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla przepisów przyjętych zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3626/82.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na przepisy prawa krajowego stosowane do zwierząt domowych, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „handel” oznacza handel jak określono w art. 2 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG;

⁽¹⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1. Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

b) „zwierzęta” oznaczają okazy gatunków zwierząt innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG⁽²⁾, 90/539/EWG⁽³⁾, 91/67/EWG⁽⁴⁾, 91/68/EWG⁽⁵⁾, 91/492/EWG⁽⁶⁾ oraz 91/493/EWG⁽⁷⁾;

c) „zatwierdzona jednostka, instytut lub ośrodek” oznacza wszelkie stałe, geograficznie ograniczone zakłady, zatwierdzone zgodnie z art. 13, w których na stałe trzyma się, lub hoduje, zwierzęta z jednego lub kilku gatunków, w celach handlowych lub nie, i wyłącznie do jednego lub kilku z następujących celów:

— wystawy zwierząt i edukacja społeczeństwa,

— ochrona gatunku,

— badania naukowe podstawowe lub stosowane, lub hodowla zwierząt do celów takich badań,

d) „choroby podlegające obowiązkowi zgłaszania” oznaczają choroby wymienione w załączniku A.

2. Ponadto definicje inne niż te dotyczące zatwierdzonych ośrodków i jednostek, zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 91/67/EWG oraz 90/539/EWG, obowiązują *mutatis mutandis*.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 42). Zmieniona dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrz Wspólnoty i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6). Z ostatnimi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotycząca wymagań dotyczących zdrowia zwierząt obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrz Wspólnoty owcami i kozami (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 91/492/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek żywych małży dwuskorupowych (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 91/493/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. ustanawiająca warunki zdrowotne dotyczące produkcji i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15).

ROZDZIAŁ II

Artykuł 5

Przepisy mające zastosowanie w handlu

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, że nie zakazuje się ani nie ogranicza handlu określonego w art. 1 akapit pierwszy, z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt, innych niż te wynikające ze stosowania niniejszej dyrektywy lub prawodawstwa wspólnotowego, w szczególności wszelkich podjętych środków ochronnych.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że do celów zastosowania art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 90/425/EWG, zwierzęta określone w art. 5-10 niniejszej dyrektywy mogą, bez uszczerbku dla art. 13 i dla szczególnych przepisów, jakie mają zostać przyjęte w związku z wprowadzeniem w życie art. 24, być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają warunki ustanowione w art. 5-10, oraz gdy pochodzą z gospodarstw lub przedsiębiorstw wymienionych w art. 12 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy, zarejestrowanych przez właściwy organ i podejmujących się:

- poddawania posiadanych zwierząt regularnym badaniom zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 90/425/EWG,
- powiadamiania właściwego organu o ogniskach chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia, a także o ogniskach chorób wymienionych w załączniku B dla których zainteresowane Państwo Członkowskie przygotowało program zwalczania lub program monitorowania,
- przestrzegania szczególnych krajowych środków dotyczących zwalczania choroby, która ma szczególne znaczenie dla danego Państwa Członkowskiego i jest objęta programem sporządzonym zgodnie z art. 14, lub decyzją zgodną z art. 15 ust. 2,
- wprowadzenia do obrotu do celów handlu tylko takimi zwierzętami, które nie wykazują objawów choroby, i które pochodzą z gospodarstw lub obszarów nie podlegających żadnemu zakazowi z powodów związanych ze zdrowiem zwierząt i odnośnie do zwierząt, którym nie towarzyszy świadectwo zdrowia, lub dokument handlowy przewidziany w art. 5-11, jedynie zwierząt, którym towarzyszy zaświadczenie od podmiotu stwierdzającego, że w czasie wysyłki dane zwierzęta nie wykazywały widocznych objawów chorobowych i że jego gospodarstwo nie podlega żadnym ograniczeniom związanym ze zdrowiem zwierząt,
- spełniania wymogów zapewniających dobrostan zwierząt hodowlanych.

1. Państwa Członkowskie zagwarantują, że handel małpami człekokształtnymi (*simiae* i *prosimiae*) ogranicza się wyłącznie do zwierząt przesyłanych z i do jednostki, instytutu lub ośrodka zatwierdzonego przez właściwe władze Państw Członkowskich zgodnie z art. 13, oraz że zwierzętom tym towarzyszy świadectwo weterynaryjne odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii w jednostce, instytucie, lub ośrodku pochodzenia zwierzęcia, w celu zagwarantowania zdrowia tych zwierząt.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego może na zasadzie odstępstwa od ust. 1, zezwolić na nabycie małp człekokształtnych należących do osób prywatnych przez zatwierdzone jednostkę, instytut lub ośrodek.

Artykuł 6

A. Bez uszczerbku dla art. 14 i 15, Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta kopytne z gatunków innych niż te wymienione w dyrektywach 64/432/EWG, 90/426/EWG i 91/68/EWG mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

1) ogólne:

- a) muszą być zidentyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG;
- b) nie mogą być przeznaczone na ubój zgodnie z programem mającym na celu zwalczanie choroby zakaźnej;
- c) nie mogły być szczepione przeciwko pryszczycy oraz muszą spełniać odnośne wymogi dyrektywy 85/511/EWG i art. 4a dyrektywy 64/432/EWG;
- d) muszą pochodzić z gospodarstwa określonego w art. 3 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 64/432/EWG, które nie jest przedmiotem środków zdrowia zwierząt, w szczególności środków podjętych zgodnie z dyrektywami 85/511/EWG, 80/217/EWG⁽¹⁾ i 91/68/EWG i były w nim trzymane na stałe od chwili narodzin, lub przez ostatnich trzydzieści dni przed wysyłką;
- e) jeśli są przywożone:
  - muszą pochodzić z państwa trzeciego wymienionego w kolumnie zatytułowanej „inne zwierzęta kopytne” podlegającej, dołączeniu do wykazu sporządzanego zgodnie z art. 3 dyrektywy 72/462/EWG⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 80/217/EWG z dnia 22 stycznia 1980 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 47 z 21.2.1980, str. 11). Ostatnio zmienione dyrektywą 87/486/EWG (Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 21).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28). Ostatnimi zmienione dyrektywą 91/497/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 69).

- muszą spełniać określone warunki zdrowia zwierząt, ustanowione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, które są co najmniej równoważne wymogom niniejszego artykułu;
- f) musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, zawierające następującą deklarację:

„Deklaracja

Ja, niżej podpisany (urzędowy lekarz weterynarii) zaświadczam, że przeżuwacze/świniowate^(*) inne niż te objęte dyrektywą 64/432/EWG:

- a) należą do gatunków.....;
- b) w czasie przeprowadzania badania nie wykazywały żadnych klinicznych objawów jakiegokolwiek choroby, na którą są podatne;
- c) pochodzą z oficjalnie wolnego od gruźlicy/oficjalnie wolnego od brucelozy lub wolnego od brucelozy stada/gospodarstwa nie będącego przedmiotem restrykcji z powodu pomoru świń^(*), albo z gospodarstwa, które było poddane, z wynikami ujemnymi, testom ustalonym w art. 6 ust. 2 lit. a) ii) dyrektywy 92/65/EWG.

^(*) Niepotrzebne skreślić”

2) W przypadku przeżuwaczy:

- a) muszą one pochodzić ze stada urzędowo wolnego od gruźlicy i urzędowo wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG i dyrektywą 91/68/EWG oraz spełniać, jeśli chodzi o przepisy dotyczące zdrowia zwierząt, odnośne wymogi ustalone dla gatunków bydła w art. 3 ust. 2 lit. c), d), f), g) i h) dyrektywy 64/432/EWG, lub art. 3 dyrektywy 91/68/EWG;
- b) jeżeli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustanowione w lit. a), muszą one pochodzić z gospodarstwa, w którym nie notowano przypadków brucelozy lub gruźlicy w ciągu 42 dni poprzedzających załadunek zwierząt i w którym przeżuwacze poddane były, w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, z wynikami ujemnymi:

- próbie na gruźlicę, oraz
- testowi opracowanemu w celu wykazania braku przeciwciał na brucelozę.

Wymogi dotyczące tych testów oraz definicja stanu tych gospodarstw odnośnie do brucelozy i gruźlicy ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 niniejszej dyrektywy.

Do czasu podjęcia decyzji przewidzianych w poprzednim akapicie nadal obowiązują przepisy wewnętrzne, szczególnie odnośnie do gruźlicy;

3) W przypadku świnowatych:

- a) nie mogą pochodzić z obszaru podlegającego zakazom związanym z obecnością afrykańskiego pomoru świń zgodnie z art. 9a dyrektywy 64/432/EWG;
- b) muszą pochodzić z gospodarstwa, które nie jest przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń, określonych w dyrektywie 80/217/EWG, z powodu klasycznego pomoru świń;
- c) muszą pochodzić z gospodarstwa wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG oraz spełniać odnośne warunki co do zdrowia zwierząt, ustanowione dla trzody chlewnej w dyrektywie 64/432/EWG;
- d) jeśli zwierzęta nie pochodzą ze stada spełniającego warunki ustalone w lit. c), w ciągu 30 dni poprzedzających załadunek, muszą zostać poddane testowi opracowanemu pod kątem wykazywania braku przeciwciał na brucelozę, z wynikami ujemnymi.

B. W dyrektywie 64/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 lit. b) i c) wyrazy „bydło” zastępuje się wyrazami „zwierzęta z gatunku bydła (wraz z *Bubalus bubalus*)”
- 2) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 świadectwa zdrowia, których wzory podano w załączniku F, można zmieniać lub uzupełniać, szczególnie celem uwzględnienia wymogów zawartych w art. 6 dyrektywy 92/65/EWG”.

Artykuł 7

A. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ptaki inne niż te określone w dyrektywie 90/539/EWG mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

- 1) co do zasady muszą:
  - a) pochodzić z gospodarstwa, w którym na 30 dni przed wysyłką nie zdiagnozowano grypy drobiu;
  - b) pochodzić z gospodarstwa, lub obszaru, nie podlegającego jakimkolwiek ograniczeniom wynikającym ze środków stosowanych w zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu.

Do czasu wdrożenia środków wspólnotowych określonych w art. 19 dyrektywy 90/539/EWG, przy zwalczaniu rzekomego pomoru drobiu obowiązują nadal wymogi krajowe, zgodnie z ogólnymi przepisami Traktatu;

c) muszą uprzednio, zgodnie z art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 91/496/EWG przejść kwarantannę, jeśli przywożono je z państwa trzeciego, w gospodarstwie, do którego zostały zabrane po wwiezieniu na terytorium Wspólnoty;

2) ponadto ptaki z rodziny papug:

a) nie mogą pochodzić z gospodarstwa, ani też pozostawać w kontakcie ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym zdiagnozowano chorobę papuzią (*Chlamydia psittaci*).

Okres obowiązywania zakazu od czasu ostatniego zanotowanego przypadku oraz okres leczenia pod nadzorem weterynaryjnym, uznanym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, musi wynosić przynajmniej dwa miesiące;

b) muszą być identyfikowane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG.

Metodę identyfikacyjną ptaków z rodziny papug, szczególnie chorych ptaków z rodziny papug, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26;

c) musi im towarzyszyć dokument handlowy podpisany przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub przedsiębiorstwo, z którego pochodzą zwierzęta, i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ.

B. W art. 2 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Rady 91/495/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. dotyczącej zdrowia publicznego i problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu mięsa króliczego oraz dziczyzny hodowlanej⁽¹⁾, słowa „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)” dodaje się w trzecim wierszu po słowach „dyrektywa 90/538/EWG”.

W art. 2 ust. 2 pkt 1 Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽²⁾, wyrazy „i bezgrzebieniowce (*Ratitae*)” wprowadza się po wyrazach „i kuropatwy”.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie zapewniają, aby pszczoły (*Apis mellifera*) mogły być przedmiotem handlu jedynie wówczas, gdy spełniają następujące warunki:

a) pochodzą z obszaru, który nie podlega zakazom związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.

Okres obowiązywania zakazu musi wynosić, co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego przypadku, i od dnia, w którym wszystkie ule, w obrębie promienia trzech kilometrów, zostały sprawdzone przez właściwy organ i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji aż do spełnienia wymogów właściwego organu.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, i po konsultacji z Naukowym Komitetem Weterynaryjnym, wymogi obowiązujące dla pszczół (*Apis mellifera*) lub wymogi im równoważne mogą obowiązywać dla trzmieli;

b) towarzyszy im świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem podanym z załączniku E, z deklaracją wypełnioną przez właściwy organ w celu poświadczenia, że wymogi ustalone w lit. a) zostały spełnione.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta zajęcowate mogły być przedmiotem handlu tylko wówczas, gdy spełniają następujące wymogi:

a) nie mogą pochodzić, ani mieć kontaktu ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się że panowała tam przez ostatni miesiąc;

b) muszą pochodzić z gospodarstwa, w którym żadne zwierzę nie wykazuje klinicznych objawów myksomatozy królików.

2. Państwa Członkowskie, które wymagają świadectwa zdrowia dla przemieszczania się na ich terytorium zwierząt zajęcowatych, mogą wymagać aby wysyłanym do nich zwierzętom towarzyszyło świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację:

„Ja, niżej podpisany,....., zaświadcza, że powyższa przesyłka spełnia wymogi art. 9 dyrektywy 92/65/EWG i że przewożone zwierzęta nie wykazywały podczas badania żadnych klinicznych objawów choroby”.

Świadectwo takie musi być wydane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dane gospodarstwo pochodzenia zwierząt i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ, a dla zwierząt z hodowli przemysłowej, przez urzędowego lekarza weterynarii. Państwa Członkowskie zamierzające skorzystać z tej opcji powiadamiają o tym Komisję, która musi zagwarantować, że wymogi ustalone w akapicie pierwszym zostały spełnione.

3. Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo mogą wymagać przedłożenia świadectwa zdrowia gwarantującego, że wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a) zostały spełnione.

92/65/EWG^(a)), oraz pochodzą z gospodarstwa, w którym w okresie ostatnich sześciu miesięcy nie odnotowano przypadków wścieklizny.

^(a) Niepotrzebne skreślić

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie gwarantują obowiązywanie zakazu handlu fretkami, norkami i lisami, które pochodzą lub miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się, że panowała tam przez ostatnie sześć miesięcy, ponieważ nie stosowano programu systematycznych szczepień.

2. Aby być przedmiotem handlu, z wyjątkiem handlu między Państwami Członkowskimi wymienionymi w ust. 3, psy i koty muszą spełniać następujące wymogi:

a) zwierzęta starsze niż trzymiesięczne:

- w dniu ich wysyłki z gospodarstwa pochodzenia nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby, w szczególności chorób zakaźnych charakterystycznych dla danego gatunku;
- muszą być oznakowane tatuażem, lub podlegać systemowi identyfikacji elektronicznej poprzez mikroukład wszczepiony zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanowionymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26,
- po ukończeniu trzeciego miesiąca życia muszą zostać zaszczepione przeciwko wściekliźnie coroczną dawką przypominającą lub, w odstępach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie wysyłki dla tej szczepionki, szczepionką inaktywowaną zawierającą co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma Światowej Organizacji Zdrowia) mierzoną zgodnie z testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadectwo szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej etykiety):

- psy muszą być szczepione przeciwko nosówce psów,
- musi im towarzyszyć oddzielny paszport, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepienia i/lub świadectwo odpowiadające wzorowi podanemu w załączniku E, uzupełnione o następującą deklarację wypełnioną przez urzędowego lekarza weterynarii lub lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ:

„Ja, niżej podpisany..... zaświadczam, że koty/psy objęte niniejszym zaświadczeniem spełniają wymogi art. 10 ust. 2 lit. a) i b) i ust. 3 lit. b) dyrektywy

b) zwierzęta, które nie ukończyły trzeciego miesiąca życia:

- muszą spełniać wymogi określone w lit. a) tiret pierwsze i piąte
- nie mogą pochodzić z gospodarstwa, które jest przedmiotem ograniczeń dotyczących przemieszczania się zwierząt ze względu na ich zdrowotność,
- muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia.

3. Od dnia 1 lipca 1994 r. na zasadzie odstępstwa od ust. 2 wprowadzenie do obrotu w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii kotów i psów niepochodzących z tych krajów podlega następującym warunkom:

a) co do zasady, psy i koty:

- i) muszą pochodzić z zarejestrowanego gospodarstwa, przy czym jego rejestracja musi zostać zawieszona przez właściwy organ jeśli nie spełnia ono warunków przewidzianych w art. 4;
- ii) w dniu wysyłki z danego gospodarstwa nie mogą wykazywać żadnych objawów choroby zakaźnej;
- iii) muszą być zaopatrzone w system identyfikacji zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- iv) muszą przyjść na świat w gospodarstwie pochodzenia i być trzymane w zamknięciu od urodzenia bez kontaktu z dzikimi zwierzętami, u których możliwe jest wystąpienie wścieklizny;
- v) w przypadku psów muszą być zaszczepione przeciwko nosówce psów;
- vi) muszą być przewożone środkiem transportu uznanym za odpowiedni do tego celu przez właściwy organ w wysyłającym Państwie Członkowskim;
- vii) musi im towarzyszyć osobny dokument z zapisem szczepień, pozwalający na jednoznaczne zidentyfikowanie zwierzęcia i zawierający daty szczepień, oraz musi im towarzyszyć świadectwo odpowiadające wzorowi sporządzonemu zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26 wypełnione przez urzędowego lekarza weterynarii, lub przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ;

b) ponadto psy i koty:

- i) muszą albo zostać zaszczepione przeciwko wściekliznie po ukończeniu trzeciego miesiąca życia i co najmniej na sześć miesięcy przed wysyłką, poprzez wstrzyknięcie szczepionki inaktywowanej zawierającej co najmniej jedną międzynarodową jednostkę antygenową (norma WHO) mierzoną zgodnie z testem aktywności przeprowadzanym metodą opisaną w Farmakopei Europejskiej i uznaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, lub coroczną szczepionką przypominającą, w odstępach zatwierdzonych przez wysyłające Państwa Członkowskie dla tej szczepionki.

Szczepienie musi być poświadczane przez urzędowego lekarza weterynarii lub przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia i upoważnionego do tego celu przez właściwy organ. Świadectwo szczepienia musi zawierać nazwę szczepionki i numer jej serii (najlepiej w postaci samoprzylepnej nalepki).

Ponadto, zwierzęta te muszą przejść po zaszczepieniu test serologiczny wskazujący przeciwciała ochronne na poziomie miana co najmniej 0,5 międzynarodowej jednostki, który to test serologiczny powinien być wykonany zgodnie z wymogami WHO. Jeśli test wykonywany jest po pierwszym szczepieniu musi odbyć się między pierwszym a trzecim miesiącem po zaszczepieniu.

- ii) lub muszą, jeśli warunki przewidziane w i) nie są spełnione, zostać wysłane pod nadzorem do stacji kwarantanny, zatwierdzonej przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, celem odbycia sześciomiesięcznej kwarantanny.

Do dnia 1 lipca 1994 r. pozostają w mocy przepisy krajowe odnoszące się do wścieklizny, aczkolwiek ich utrzymanie nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

4. Irlandia i Zjednoczone Królestwo mogą, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, utrzymać przepisy krajowe w sprawie kwarantanny dla wszystkich zwierząt mięsożernych, naczelnych, nietoperzy i innych zwierząt podatnych na wściekliznę objętych niniejszą dyrektywą, co do których nie można wykazać, że urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i trzymano je od urodzenia w zamknięciu, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

5. W decyzji 90/638/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria wymienione w załączniku III”,

- 2) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy zwalczania wścieklizny zawierają przynajmniej:

- a) kryteria wymienione w pkt 1-7 załącznika 1;
- b) szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których ma się odbyć immunizacja lisów metodą doustną i naturalne granice tego przedsięwzięcia. Ten region lub regiony musi obejmować przynajmniej 6 000 km², lub całkowity obszar Państwa Członkowskiego i może obejmować przyległe obszary państwa trzeciego;
- c) szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych szczepionek, systemu dystrybucji, gęstości i częstotliwości wykładania przynęt;
- d) w miarę potrzeb, wszystkie szczegóły, koszt i cel projektów ochrony i zachowania flory i fauny podjętych przez organizacje dobrowolne na terytorium objętym takimi projektami.”

6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, tworzy specjalny instytut celem ustanowienia kryteriów koniecznych dla normalizacji testów serologicznych i decyduje o jego obowiązkach.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, aby koszty stosowania testów serologicznych ponosili importerzy.

8. Niniejszy artykuł, w szczególności stosowanie testów serologicznych przewidzianych w ust. 3 lit. b), zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 1997 r. w świetle rozwoju sytuacji dotyczącej wścieklizny w Państwach Członkowskich.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu były jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3 i 4.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów jakich należy spełniać przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych dla niektórych specyficznych ras, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni, musi:

— zostać zebrane i poddane obróbce w celu sztucznej zapłodnienia w stacji uznanej z punktu widzenia zdrowotności zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub w przypadku owiec i kóz, na zasadzie odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG,

— zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II (przyjęcie i rutynowe badania zwierząt)

— zostać pobrane, poddane obróbce i konserwowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III;

— być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalalnemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec/kóz i koni oraz trzody chlewnej muszą:

— zostać pobrane przez zespół pobierający zatwierdzony przez właściwy organ Państwa Członkowskiego i poddane obróbce we właściwym laboratorium oraz pochodzić od dawczyń spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział IV,

— być traktowane i przechowywane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,

— być przewożone do innego Państwa Członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalalnemu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Nasienie użyte do zapłodnienia dawczyni musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG dla trzody chlewnej. Wszelkie dodatkowe gwarancje można ustalać zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

4. Przed dniem 31 grudnia 1997 r. Komisja przedłoży sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami w sprawie wdrożenia niniejszego artykułu szczególnie w świetle rozwoju naukowego i technologicznego.

Artykuł 12

1. Przepisy dotyczące kontroli ustanowionych dyrektywą 90/425/EWG obowiązują, w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i jej przebiegu, w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą, którym towarzyszy świadectwo zdrowia. Inne zwierzęta muszą pochodzić z gospodarstw podlegających zasadom tej dyrektywy, jeśli chodzi o kontrole w miejscu pochodzenia i przeznaczenia.

2. Artykuł 10 dyrektywy 90/425/EWG stosuje się w stosunku do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą.

3. Do celów handlowych, zastosowanie art. 12 dyrektywy 90/425/EWG obejmuje dodatkowo pośredników, trzymających na stałe lub okazjonalnie zwierzęta wymienione w art. 7, 9 i 10.

4. Komunikacja z miejscem przeznaczenia, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/425/EWG odbywa się, odnośnie do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, którym towarzyszy świadectwo zdrowia, zgodnie z niniejszą dyrektywą przy użyciu systemu Animo.

5. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszej dyrektywy, jeśli zachodzi podejrzenie, że niniejsza dyrektywa nie jest przestrzegana lub, jeśli istnieją wątpliwości co do

zdrowia zwierząt, albo jakości nasienia, komórek jajowych i zarodków wymienionych w art. 1, właściwy organ przeprowadza wszelkie kontrole jakie uzna za stosowne.

6. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki administracyjne lub karne w celu karania wszelkich naruszeń niniejszej dyrektywy, szczególnie jeśli okazuje się, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają rzeczywistości stanowią zwierząt określonych w art. 1, że identyfikacja tych zwierząt, lub oznakowanie nasienia, komórek jajowych i zarodków, nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy lub że zwierzęta bądź produkty, o których mowa, nie przeszły kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 13

1. Handel zwierzętami z gatunków podatnych na choroby wymienione w załączniku A lub na choroby wymienione w załączniku B, jeśli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia stosuje gwarancje przewidziane w art. 14 i 15, oraz handel nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami tych zwierząt wysyłanych do i z jednostek, instytutów i ośrodków, podlega obowiązkowi okazania dokumentu przewozowego odpowiadającego wzorowi podanemu w załączniku E. Dokument ten, który musi być wypełniony przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za jednostkę, instytut, lub ośrodek pochodzenia, musi stwierdzać, że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe lub zarodki pochodzą z jednostki, instytutu, lub ośrodka zatwierdzonego zgodnie z załącznikiem C i muszą im towarzyszyć podczas transportu.

2. a) Aby uzyskać zatwierdzenie, jednostka, instytut lub ośrodek przedkłada właściwemu organowi w danym Państwie Członkowskim wszelkie stosowne dokumenty towarzyszące odnoszące się do wymogów zawartych w załączniku C odnośnie do chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia.

b) Po otrzymaniu akt dotyczących wniosku o zatwierdzenie, lub odnowienie zatwierdzenia, właściwy organ bada je w świetle informacji jakie zawierają i, w miarę potrzeb, wyników testów przeprowadzanych na miejscu.

c) Właściwy organ wycofuje zgodę na zatwierdzenie zgodnie z pkt 3 załącznika C.

d) Każde Państwo Członkowskie przesyła do Komisji wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków, wraz ze wszelkimi zmianami dokonanymi w tym wykazie. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie sporządza lub sporządziło, bezpośrednio lub poprzez hodowców, dobrowolny lub obowiązkowy program zwalczania lub monitorowania jednej z chorób określonej w załączniku B, może ono przedstawić ten program Komisji, podając w szczególności:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium
- czy choroba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia
- powody przedsięwzięcia takiego programu, z uwzględnieniem jego efektywności pod względem kosztów i znaczenia choroby,
- obszar geograficzny, na którym program ma być wprowadzany,
- kategorie statusu stosowane wobec placówek, wymogi dla każdego gatunku wprowadzanego do gospodarstwa i procedury wykorzystywane przy wykonywaniu testów,
- procedury monitorowania programu łącznie z zaangażowaniem hodowców we wdrażanie programów zwalczania lub monitorowania choroby,
- działania jakie należy podjąć jeżeli, z jakichś względów, gospodarstwo straci swój status,
- działania jakie należy podjąć, jeżeli wyniki testów przeprowadzonych w ramach programu są pozytywne,
- niedyskryminacyjny charakter handlu na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego.

2. Komisja bada programy przedstawione przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzone w ramach procedury przewidzianej w art. 26 zgodnie z kryteriami ustalonymi w ust. 1. W ramach tej samej procedury dodatkowe gwarancje, ogólne lub ograniczone, które mogą być wymagane w handlu, zostają określone w tym samym czasie lub najpóźniej trzy miesiące po przedstawieniu programów. Gwarancje te nie mogą przekraczać gwarancji jakie stosuje u siebie Państwo Członkowskie.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmieniane lub uzupełniane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26. Zgodnie z tą samą procedurą, można wprowadzać poprawki do gwarancji wymienionych w ust. 2.

Artykuł 15

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że jego terytorium, lub część jego terytorium, jest wolne od jednej z chorób wymienionych w załączniku B, na którą podatne są zwierzęta objęte niniejszą dyrektywą, przedstawia Komisji odpowiednią dokumentację dodatkową, podającą w szczególności:

- charakter choroby oraz historię jej występowania na swoim terytorium,
- wyniki testów kontrolnych opartych o badania serologiczne, mikrobiologiczne, patologiczne lub epidemiologiczne,
- okres czasu, w którym choroba podlegała zgłoszeniu do właściwych władz
- okres czasu, w którym przeprowadzano kontrole

— jeśli dotyczy, okres czasu, w którym zakazano szczepień przeciwko tej chorobie oraz obszar geograficzny objęty zakazem,

— uzgodnienia dotyczące sprawdzenia obecności choroby.

2. Komisja bada dokumentację przewidzianą w ust. 1 i przedstawia Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu decyzję zatwierdzającą lub odrzucającą plan przedstawiony przez Państwo Członkowskie. Jeśli plan zostanie przyjęty, dodatkowe gwarancje, ogólne lub konkretne, które mogą być wymagane w handlu, zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26. Nie mogą one przekraczać gwarancji jakie Państwo Członkowskie wprowadza u siebie.

Do czasu podjęcia decyzji, zainteresowane Państwo Członkowskie może utrzymać w swoich transakcjach handlowych stosowne warunki konieczne dla utrzymania swojego statusu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie notyfikuje Komisji wszelkie zmiany w danych szczegółowych określonych w ust. 1. Gwarancje określone zgodnie z ustaleniami ust. 2 mogą, w świetle takiej notyfikacji, ulegać zmianom, lub zostać wycofane zgodnie z procedurą określoną w art. 26.

ROZDZIAŁ III

Przepisy mające zastosowanie w przywozie do Wspólnoty

Artykuł 16

Warunki obowiązujące w przywozie zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą muszą być co najmniej równoważne warunkom ustalonym w rozdziale II.

Artykuł 17

1. W celu jednolitego stosowania art. 16 stosuje się przepisy zawarte w kolejnych ustępach.

2. Jedynie zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki wymienione w art. 1 i spełniające następujące wymogi mogą być przywożone do Wspólnoty:

- a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);
- b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, podpisane przez właściwy organ w kraju wywozu i zaświadczaające że zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniają warunki dodatkowe lub oferują równoważne gwarancje określone w ust. 4 i pochodzą z zatwierdzonych ośrodków, jednostek, instytucji lub ośrodków lub punktów poboru oferujących takie gwarancje.

3. Zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ustala się, co następuje:

a) bez uszczerbku dla wykazu przewidzianego w art. 6 część A ust. 1 lit. e) tymczasowy wykaz państw trzecich lub części państw trzecich będących w stanie zapewnić Państwa Członkowskie i Komisję, przed datą ustaloną w art. 29, o gwarancjach równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II, oraz wykaz punktów poboru, dla których są w stanie udzielić takich gwarancji.

Tymczasowy wykaz sporządzany jest na podstawie wykazu zakładów zatwierdzonych i kontrolowanych przez właściwe władze po uprzednim sprawdzeniu przez Komisję, że zakłady te przestrzegają zasad i ogólnych przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie;

b) uaktualnienia do takiego wykazu dokonywane w świetle kontroli przewidzianych w ust. 4;

c) szczególne warunki zdrowia zwierząt – w szczególności w celu ochrony Wspólnoty przed niektórymi chorobami egzotycznymi – lub gwarancje równoważne gwarancjom przewidzianym w niniejszej dyrektywie.

Szczególne wymogi i równoważne gwarancje ustalone dla państw trzecich nie mogą być bardziej uprzywilejowane niż te przewidziane w rozdziale II.

4. Wykaz przewidziany w ust. 3 może obejmować jedynie te państwa trzecie, lub części państw trzecich:

a) z których przywóz nie jest zakazany:

— na skutek występowania jednej z chorób określonych w załączniku A, lub jakiegokolwiek innej choroby egzotycznej we Wspólnocie,

— na podstawie art. 6, 7 i 14 dyrektywy 72/462/EWG i art. 17 dyrektywy 91/495/EWG oraz dyrektywy 71/118/EWG⁽⁴⁾, lub w przypadku innych zwierząt objętych niniejszą dyrektywą zgodnie z decyzją podjętą w ramach procedury przewidzianej w art. 26 z uwzględnieniem ich stanu zdrowia;

b) które z uwagi na swoje ustawodawstwo oraz organizację służb weterynaryjnych i inspekcji i nadzór, jakiemu są poddane, zostały uznane zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG za zdolne do zagwarantowania wprowadzenia w życie obowiązującego w nich ustawodawstwa;

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 71/118/EWG z dnia 15 lutego 1971 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu świeżego mięsa drobiowego (Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23). Ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 48).

c) w których służby weterynaryjne są w stanie zagwarantować, że wymogi sanitarne, przynajmniej równoważne tym ustalonym w rozdziale II, są przestrzegane.

5. Eksperti z Komisji oraz z Państw Członkowskich przeprowadzą szereg inspekcji na miejscu w celu zweryfikowania, czy gwarancje udzielone przez państwo trzecie w odniesieniu do warunków produkcji i wprowadzenia do obrotu można uznać za równoważne w stosunku do tych stosowanych we Wspólnocie.

Eksperti z Państw Członkowskich odpowiedzialnych za te inspekcje są powoływani przez Komisję stanowiącą na wniosek Państw Członkowskich.

Inspekcje są wykonywane w imieniu Wspólnoty, która ponosi koszty związane z wszelkimi związanymi z tym wydatkami.

6. Do czasu zorganizowania inspekcji określonych w ust. 5 nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie do inspekcji w państwach trzecich, z zastrzeżeniem powiadomienia poprzez Stały Komitet Weterynaryjny o wszelkich przypadkach nieprzestrzegania gwarancji zaoferowanych zgodnie z ust. 3, na jakie natrafiono podczas takich inspekcji.

Artykuł 18

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby zwierzęta, nasienia, komórki jajowe i zarodki objęte niniejszą dyrektywą były przywożone do Wspólnoty jedynie wówczas, gdy:

— towarzyszy im świadectwo sporządzone przez urzędowego lekarza weterynarii.

Wzór świadectwa sporządza się, zależnie od gatunku, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26,

— przeszły z wynikiem pozytywnym kontrole wymagane dyrektywami 90/675/EWG i 91/496/EWG⁽¹⁾,

— przeszły, przed wysyłką na terytorium Wspólnoty, kontrolę przeprowadzoną przez urzędowego lekarza weterynarii w celu zagwarantowania, że warunki przewozu określone w dyrektywie 91/628/EWG⁽²⁾ zostały spełnione, w szczególności w odniesieniu do pojenia i karmienia,

— w przypadku zwierząt określonych w art. 5-10, przeszły kwarantannę zanim zostały umieszczone na rynku, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi zgodnie z procedurą ustaloną w art. 26.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej zwierząt wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniająca dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340 z 11.12.1991, str. 17).

2. Do czasu ustanowienia szczególnych przepisów dla wykonania niniejszego artykułu nadal obowiązują przepisy krajowe mające zastosowanie wobec przywozu z państw trzecich, dla których takie wymogi nie zostały przyjęte na poziomie wspólnotowym, pod warunkiem, że nie są bardziej preferencyjne niż przepisy określone w rozdział II.

Artykuł 19

Następujące kwestie uzgadnia się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 26:

- a) szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt obowiązujące w przywozie do Wspólnoty, charakter i treść dokumentów towarzyszących dla zwierząt przeznaczonych do ogrodów zoologicznych, cyrków, parków rozrywki lub laboratoriów eksperymentalnych, w zależności od gatunku;
- b) dodatkowe gwarancje oprócz tych już przewidzianych w odniesieniu do różnych gatunków zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, w celu ochrony odnośnych gatunków we Wspólnocie.

Artykuł 20

Zasady i przepisy ustanowione w dyrektywie 90/675/EWG stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli i następstw kontroli, które mają być przeprowadzone przez Państwa Członkowskie oraz środków ochronnych, które należy wprowadzić.

Do czasu wprowadzenia w życie decyzji przewidzianych w art. 8 ust. 3 i art. 30 dyrektywy 91/496/EWG, stosuje się nadal odpowiednie przepisy krajowe w celu stosowania art. 8 ust. 1 i art. 2 wyżej wymienionej dyrektywy, bez uszczerbku dla zgodności z przepisami i zasadami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy końcowe

Artykuł 21

Wszelkie wzory świadectw obowiązujących w handlu i wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić handel zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami innymi niż te objęte art. 5-11 ustala się, w miarę potrzeb, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 22

Załączniki do niniejszej dyrektywy ulegają zmianom, jeśli zachodzi taka potrzeba, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26.

Artykuł 23

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można ustanowić specjalne wymogi, jeśli to konieczne, na zasadzie odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. e) oraz od rozdziału II, dla prze-

mieszczania się zwierząt należących do cyrków i wesołych miasteczek oraz dla handlu zwierzętami, nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami przeznaczonymi dla ogrodów zoologicznych.

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie są upoważnione do uzależnienia wwozu na ich terytorium zwierząt (łącznie z ptakami żyjącymi w klatkach), nasienia, komórek jajowych i zarodków określonych w niniejszej dyrektywie, które były transportowane przez terytorium państwa trzeciego od wystawienia świadectwa zdrowia, poświadczającego zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy.

2. Państwa Członkowskie uciekające się do możliwości ustanowionej w ust. 1 powiadamiają o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie wchodzące w skład Stałego Komitetu Weterynaryjnego.

Artykuł 25

W załączniku A do dyrektywy 90/425/EWG dodaje się, co następuje:

„Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54.)”

Artykuł 26

Jeśli stosowana ma być procedura przewidziana w niniejszym artykule, Stały Komitet Weterynaryjny utworzony na mocy decyzji 68/361/EWG (!) działa zgodnie z przepisami art. 17 dyrektywy 89/662/EWG.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie wprowadzające w życie alternatywny system kontroli zapewniający gwarancje równoważne gwarancjom ustalonym w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do przemieszczania się na ich terytorium zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, objętych niniejszą dyrektywą, mogą na zasadzie wzajemności zezwalać na odstępstwa od art. 6 część A ust. 1 lit. f), art. 8 lit. b) i art. 11 ust. 1 lit. d).

Artykuł 28

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 można przyjmować środki przejściowe przez okres trzech lat celem ułatwienia przejścia na nowe ustalenia określone w niniejszej dyrektywie.

(!) Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Ustalenie ostatecznego terminu na transpozycję do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach przewidzianego w dyrektywie 89/662/EWG oraz w dyrektywie 90/425/EWG.

Artykuł 30

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. GUMMER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA W KONTEKŚCIE NINIEJSZEJ DYREKTYWY ^(a)

	Gatunki, których dotyczy choroba
Rzekomy pomór drobiu, influenza drobiu	Ptaki
Choroba papuzia	Zwierzęta z rodziny papug
Zgnilec amerykański	Pszczoły
Pryszczycza	Przeżuwacze
Bruceloza (<i>Brucella</i> spp.)	
Gruźlica	
Klasyczny pomór świń	Świniowate
Afrykański pomór świń	
Pryszczycza	
Wścieklizna ^(b)	Wszystkie podatne gatunki

^(a) Z zastrzeżeniem chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w załączniku I do dyrektywy 82/894/EWG.

^(b) Zgodnie z art. 2 dyrektywy 89/455/EWG

ZAŁĄCZNIK B

WYKAZ CHORÓB, DLA KTÓRYCH PROGRAMY KRAJOWE MOGĄ BYĆ UZNANE ZGODNIE Z NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

Norki	Wirusowe zapalenie jelit Choroba Aleucka
Pszczoły	Zgnilec europejski Waroza i choroba roztoczowa
Małpy człekokształtne i zwierzęta kotowate	Gruźlica
Przeżuwacze	Gruźlica
Zwierzęta zającowate	Myksomatoza królików Wirusowa choroba krwotoczna Tularemia

ZAŁĄCZNIK C

WARUNKI REGULUJĄCE ZATWIERDZANIE JEDNOSTEK, INSTYTUTÓW LUB OŚRODKÓW

1. Aby uzyskać urzędowe zatwierdzenie na mocy z art. 13 ust. 2 niniejszej dyrektywy, jednostka, instytut lub ośrodek, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c), muszą:

- a) być wyraźnie ogrodzone i odizolowane od otoczenia;
- b) być usytuowane w bezpiecznej odległości od zakładów rolniczych, których status zdrowotny może być zagrożony w związku z obecnością zatwierdzonych instytucji, instytutów lub ośrodków;
- c) pozostawać pod nadzorem lekarza weterynarii⁽¹⁾, monitorującego zwierzęta, które zawsze można złapać, zamknąć oraz umieścić w klatce;
- d) posiadać właściwe pomieszczenia przeznaczone do kwarantanny;
- e) posiadać jedno lub więcej odpowiednich pomieszczeń do przeprowadzania badań pośmiertnych;
- f) być wolne od chorób wymienionych w załączniku A i, w odniesieniu do chorób objętych w danym kraju programem na podstawie art. 14, chorób wymienionych w załączniku B;
- g) prowadzić bieżący rejestr zawierający:
  - ilość zwierząt, każdego gatunku znajdujących się w zakładzie, z informacją o ich wieku,
  - ilość zwierząt przybywających do zakładu lub opuszczających go, wraz z informacją o warunkach transportu i zdrowiu zwierząt,
  - obserwacje poczynione podczas przeprowadzania kwarantanny,
  - wyniki regularnych badań wydalnin,
  - wyniki badań krwi lub innych badań diagnostycznych,
  - przypadki zachorowań i, jeśli to konieczne, zastosowane leczenie,
  - wyniki badania sekcyjnego jakiegokolwiek zwierzęcia, które pada w zakładzie, włączając w to zwierzęta urodzone martwo;
- h) posiadać obiekty do właściwego usuwania ciał zwierząt, padłych z powodu choroby;
- i) być monitorowane przez urzędowego lekarza weterynarii, który musi przeprowadzić przynajmniej dwie kontrole sprawdzające stan zdrowia zwierząt w ciągu roku.

Kontrole stanu zdrowia zwierząt muszą obejmować co najmniej:

- jedną inspekcję wszystkich zwierząt w zakładzie,
- pobranie reprezentatywnych próbek od wszystkich zwierząt podatnych na choroby wymienione w załączniku A i B⁽²⁾ albo wykrycie tych chorób innymi metodami. Próbkę tę muszą zostać zanalizowane przez zatwierdzone laboratoria w celu określenia czy zawierają czynniki chorobowe wywołujące choroby u każdego z gatunków zwierząt wymienionych w załączniku A. Próbkę muszą być pobierane przez cały rok.
Wyniki testów laboratoryjnych przeprowadzonych na próbkach pobranych podczas kontroli stanu zdrowia zwierząt nie mogą wykazać obecności wspomnianych zarazków chorobotwórczych;
- sprawdzanie obowiązkowo prowadzonych rejestrów

2. Zgoda na zatwierdzenie zostaje utrzymana, jeśli spełniane są następujące wymogi:

- a) zwierzęta wprowadzone do zakładu muszą pochodzić z innej zatwierdzonej jednostki, instytutu, lub ośrodka;
- b) jeśli zwierzęta objęte dyrektywą 64/432/EWG są trzymane w zatwierdzonej jednostce, instytucji lub ośrodku, mogą one opuścić zakład tylko pod urzędową kontrolą;
- c) kontrole stanu zdrowia w zatwierdzonej jednostce, instytucji lub ośrodku muszą być dokonywane dwa razy w roku, zgodnie z pkt 1 lit. h) niniejszego załącznika;
- d) wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na pobranych próbkach nie mogą wykazać śladów czynników chorobowych wywołujących choroby wymienione w załączniku A i B⁽²⁾;

⁽¹⁾ Odpowiedzialnego za rutynowe przestrzeganie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt ustalonych w niniejszej dyrektywie.

⁽²⁾ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

- e) o wszelkich podejrzanych zgonach lub występowaniu jakichkolwiek innych objawów sugerujących, że zwierzęta zarażyły się jedną lub kilkoma chorobami wymienionymi w załącznikach A i B ⁽¹⁾, niezwłocznie powiadamia się właściwy organ.
3. Zatwierdzenie może być zawieszono, przywrócone albo wycofano w następujących okolicznościach:
- a) po otrzymaniu powiadomienia, w rozumieniu pkt 2 lit. d) niniejszego załącznika, właściwy organ może tymczasowo zawiesić zatwierdzenie już zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka;
- b) gdy próbka pobrana od podejrzanego o chorobę zwierzęcia została przekazana do zatwierdzonego laboratorium w celu zbadania na obecność danego czynnika chorobotwórczego. O wynikach testu natychmiast powiadamia się właściwy organ;
- c) gdy właściwy departament zostanie poinformowany o podejrzeniu wystąpienia jednej z chorób wymienionych w załącznikach A i B ⁽²⁾, podejmuje on takie działania, w odniesieniu do testów laboratoryjnych, badań epizootycznych, środków podjętych w celu zwalczania choroby oraz wycofania zatwierdzenia, jak gdyby choroba ta została zgłoszona, zgodnie z niniejszą dyrektywą regulującą środki jakie mają zostać podjęte w tej dziedzinie przeciwko chorobie oraz handlu zwierzętami;
- d) jeśli wyniki testu nie wykazują obecności wspomnianych czynników chorobotwórczych urzędowy departament przywraca zatwierdzenie;
- e) jednostka, instytut lub ośrodek zostają ponownie zatwierdzone tylko wówczas, gdy po wyeliminowaniu źródeł zakażenia ponownie zostaną spełnione warunki ustanowione w pkt 1 niniejszego załącznika, z wyjątkiem pkt 1 lit. f);
- f) właściwy organ powiadamia Komisję o zawieszeniu, przywróceniu lub wycofaniu zatwierdzenia.

⁽¹⁾ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlegających obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

⁽²⁾ W stopniu, w jakim każda z tych chorób podlega obowiązkowi zgłoszenia w danym Państwie Członkowskim.

ZAŁĄCZNIK D

ROZDZIAŁ I

I. Warunki regulujące zatwierdzenie punktów pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

- 1) znajdować się pod nadzorem „lekarz weterynarii punktu”;
- 2) posiadać różne i fizycznie oddzielone pomieszczenia w celu:
  - umieszczenia i odizolowania zwierząt,
  - pobierania nasienia,
  - czyszczenia i dezynfekcji sprzętu,
  - przetwarzania nasienia,
  - przechowywania nasienia;
- 3) być tak zbudowane lub izolowane aby nie dopuścić do kontaktów ze zwierzętami spoza punktu;
- 4) posiadać pomieszczenia takie jak opisano w pkt 2, łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,

II. Warunki nadzoru nad punktami pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia, muszą:

- 1) być monitorowane w celu zagwarantowania, że znajdują się tam wyłącznie zwierzęta, od których jest pobierane nasienie. Jednakże inne zwierzęta domowe mogą pozostawać w punkcie, pod warunkiem, że spełniają ogólne warunki wyszczególnione poniżej;
- 2) być monitorowane w celu zagwarantowania, że przechowuje się rejestr zawierający informacje o:
  - tożsamości zwierząt przebywających w stacji,
  - wszystkich przypadkach przemieszczania zwierząt (przybyciu do i opuszczeniu stacji),
  - przeprowadzonych kontrolach stanu zdrowia,
  - historii zdrowia,
  - miejscu przeznaczenia nasienia,
  - przechowywaniu nasienia;
- 3) być podawane inspekcji, co najmniej dwa razy w roku, przez urzędowego lekarza weterynarii aby spełnić warunki przestrzegania warunków zatwierdzenia i nadzoru;
- 4) zatrudniać kompetentny personel, który został odpowiednio przeszkolony w technikach dezynfekcji i higieny, tak aby nie dopuścić do rozprzestrzeniania się choroby;
- 5) być monitorowane w celu zapewnienia, że:
  - pobieranie, przetwarzanie i przechowywanie nasienia jest dokonywane tylko w pomieszczeniach do tego celu przeznaczonych,
  - wszystkie przybory mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą, podczas pobierania lub obróbki, są prawidłowo dezynfekowane lub sterylizowane przed każdorazowym użyciem,
  - każdy pojemnik służący do przechowywania lub transportu nasienia jest dezynfekowany lub sterylizowany przed użyciem,
- 6) zagwarantować używanie:
  - produktów pochodzenia zwierzęcego wykorzystywanych przy przetwarzaniu nasienia (dodatki lub rozcieńczalniki), nie stanowiących zagrożenia dla zdrowia, lub poddanych uprzednio przetworzeniu w celu wykluczenia takiego zagrożenia,
  - czynnika zamrażającego, który nie był poprzednio używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
- 7) zapewnić, że każda ilość nasienia jest odpowiednio oznakowana w taki sposób, aby można było ustalić datę pobrania, rasę i tożsamość zwierzęcia dawcy, jak również nazwę uznanej stacji, która dokonała pobrania nasienia.

ROZDZIAŁ II

Warunki stosowane w punktach pobierania nasienia

Wymagania odnosząc się do przyjęcia dawców

A. OGIERY

Jedynie ogiery, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymogi, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:

- 1) muszą być w dobrym stanie zdrowia w czasie pobierania nasienia;
- 2) muszą spełniać wymogi dyrektywy 90/426/EWG i pochodzić z gospodarstwa, które także spełnia te wymogi;
- 3) w ciągu 60 dni przed pierwszym pobraniem nasienia muszą przejść, z wynikami ujemnymi, następujące testy:
  - a) wykrywające niedokrwiłość zakaźną koni, test immunodfuzji w żelu agarowym, zwany „testem Cogginsa”;
  - b) wykrywający wirusowe zapalenie tętnic koni, test seroneutralizacji (rozcieńczenie surowicy < 1/4), uzupełniony, w przypadku otrzymania wyniku pozytywnego, o badanie wirusologiczne całkowitej objętości nasienia z wynikiem ujemnym;
  - c) wykrywający zakaźne zapalenia macicy u klaczy, poprzez wyizolowanie drobnoustroju chorobotwórczego *Taylorella equigenitalis*, przynajmniej test z próbek pobranych z cewki moczowej i płynu przedejakulacyjnego.

Wyniki tych testów muszą być poświadczone przez laboratorium uznane przez właściwy organ.

W okresie wymienionym w pkt 3 akapit pierwszy powyżej, i podczas okresu pobierania nasienia, ogiery nie mogą być wykorzystywane do krycia naturalnego.

B. OWCE I KOZY

1. Jedynie owce i kozy z ośrodków lub gospodarstw, które zdaniem urzędowego lekarza weterynarii spełniają następujące wymagania, mogą być wykorzystane do pobierania nasienia:

- a) są w dobrym stanie zdrowia w dniu pobierania nasienia;
- b) spełniają wymogi ustalone w art. 4, 5 i 6 dyrektywy 91/68/EWG w sprawie handlu wewnątrz Wspólnoty.

Dodatkowo, zwierzęta dawcy muszą przejść, w okresie trzydziestu dni przed pobraniem nasienia, z ujemnymi wynikami:

- test wykrywający brucelozę kóz i owiec (*B. melitensis*) zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 91/68/EWG,
- test na zakaźne zapalenie najądrzy (*B. ovis*) zgodnie z załącznikiem D do dyrektywy 91/68/EWG,
- test na wykrycie wirusa choroby granicznej;

c) przeszły odpowiednie testy lub kontrole opracowane w celu zapewnienia zgodności z wymogami wymienionymi w lit. a) i b) powyżej.

2. Testy określone w pkt 1, muszą być wykonywane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

C. Jeśli jakiegokolwiek testy wymienione w załącznikach A i B wypadną dodatnio, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym, nie może być wprowadzone do obrotu. To samo dotyczy nasienia pobranego od innych zwierząt w gospodarstwie lub w stacji pobierania nasienia od dnia, w którym przeprowadzono test z wynikiem pozytywnym. Nie można wznowić handlu aż do momentu przywrócenia normalnego statusu zdrowotnego punktu.

ROZDZIAŁ III

Warunki stosowane w odniesieniu do nasienia, komórek jajowych i zarodków

Nasienie, komórki jajowe i zarodki muszą być pobierane, przetwarzane, przepłukiwane i konserwowane przy użyciu produktu biologicznego wolnego od żywych drobnoustrojów zgodnie z następującymi zasadami:

- a) przepłukiwanie komórek jajowych i zarodków musi być wykonywane zgodnie z art. 11 ust. 3 niniejszej dyrektywy. Ich warstwa przejrzysta musi pozostać nietknięta przed i po przepłukaniu. W tym samym czasie można przepłukiwać jedynie komórki jajowe i zarodki pochodzące od tego samego dawcy. Po przepłukaniu warstwa przejrzysta każdej komórki jajowej lub zarodka musi być sprawdzona na całej jej powierzchni w przynajmniej 50-krotnym powiększeniu i fakt, że nie jest uszkodzona, jak również, że jest wolna od przylegających do niej ciał obcych, musi zostać potwierdzony;
- b) środki i roztwory użyte do pobierania, zamrażania i konserwacji komórek jajowych i zarodków muszą być wysterylizowane zgodnie z zatwierdzonymi metodami, ustanowionymi w art. 11 ust. 3, i należy się z nimi obchodzić w taki sposób, aby pozostały sterylne. Do środków służących do pobierania, przepłukiwania i konserwacji komórek jajowych, zarodków oraz rozcieńczalników nasienia trzeba dodać antybiotyki, zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustalonymi w ramach procedury przewidzianej w art. 26;
- c) wszystkie materiały użyte do pobierania, posługiwania się, zamrażania i konserwacji komórek jajowych lub zarodków muszą być sterylizowane przed użyciem;
- d) musiały być one uprzednio poddane, zgodnie z art. 11 ust. 2, dodatkowym testom, ustalonym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, w szczególności dotyczącym płynów do pobierania i przepłukiwania, tak aby upewnić się, że nie zawierają one żadnych czynników chorobotwórczych;
- e) muszą być trzymane w sterylnych pojemnikach (ampułki, słomki, nalezycie oznaczone w celu zidentyfikowania metodą ustalaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26):
  - zawierających jedynie produkty pochodzące od jednego dawcy lub jednej dawczyni,
  - zapieczętowane w momencie zamrażania w alkoholu lub w świeżym ciekłym azocie i opatrzone etykietką, oraz umieszczone w wysterylizowanych pojemnikach z ciekłym azotem, które nie stwarzają zagrożenia zanieczyszczenia produktów;
- f) muszą być przechowywane w zatwierdzonych warunkach przez okres minimum 30 dni przed wysyłką;
- g) muszą być przewożone w kolbach, wyczyszczonych, odkażonych lub wysterylizowanych przed użyciem.

ROZDZIAŁ IV

Dawczynie

Samice mogą być wykorzystywane do pobierania zarodków lub komórek jajowych tylko wówczas, gdy zdaniem urzędowego lekarza weterynarii, spełnione zostaną wymogi zawarte w stosownych dyrektywach w sprawie handlu wewnątrz-wspólnotowego zwierzętami żywymi do celów hodowli i produkcji dla danej rasy, mianowicie w dyrektywie 64/432/EWG dla trzody chlewnej, w dyrektywie 90/426/EWG dla koni i w dyrektywie 91/68/EWG dla owiec i kóz, oraz wówczas, gdy pochodzą ze stada, które także spełnia wspomniane wymogi.

ZAŁĄCZNIK E**ŚWIADECTWO****WSPÓLNOTA EUROPEJSKA**

1. Wysyłający (pełna nazwa i adres) 3. Odbiorca (pełna nazwa i adres)	ŚWIADECTWO ZDROWIA nr 2. Państwo Członkowskie pochodzenia 4. WŁAŚCIWY ORGAN
	5. Adres: — gospodarstwa pochodzenia lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka pochodzenia ^(b) — gospodarstwa lub kupca przeznaczenia, lub urzędowo zatwierdzonej jednostki, instytutu lub ośrodka pochodzenia ^(b)
6. Miejsce załadunku 7. Środek transportu	
8. Gatunek	
9. Liczba zwierząt/lui/lub królowych (z robotnicami) ^(b)	
10. Identyfikacja serii	
11. POŚWIADCZENIE ZDROWOTNOŚCI ^(c) Sporządzono w ..... , dnia	Podpis: Nazwisko drukowanymi literami: Tytuł i stanowisko:

^(a) Dla każdej przesyłki należy dostarczyć oddzielne świadectwo i oryginał musi towarzyszyć przesyłce do końcowego miejsca przeznaczenia, okres ważności świadectwa wynosi 10 dni.

^(b) Niepotrzebne skreślić.

^(c) Wypełnić zgodnie z art. 5-11 dyrektywy 92/65/EWG w ciągu 24 godzin przed załadowaniem zwierząt.
